

42. tekmovanje v tehniki prodaje – pogled tekmovalca

Skoraj en mesec pred tekmovanjem sem izvedel, da me je doletela ta čast, da se bom lahko udeležil Tekmovanja v tehniki prodaje. Zame je bila to nova priložnost nabiranja izkušenj, sklepanja prijateljstev in predvsem preživeti nekaj zanimivega časa.

En teden pred tekmovanjem sem se s svojo mentorico, go. Karmen Koprivec, odpravil v trgovino, kjer se bo odvijalo tekmovanje – Merkur Jarše. V trgovini nama je prodajalka razkazala pestro ponudbo malih gospodinjskih aparatov. Spoznal sem tudi poslovodkinjo trgovine, ki je obiskovala našo srednjo šolo. Po ogledu ponudbe sem se odpravil domov in preostale dni sem »raziskoval« Merkurjevo ponudbo malih gospodinjskih aparatov – to je bilo namreč področje, na katerem sem tekmoval.

Kot bi mignil, je prišel dan tekmovanja. Samozavesten in poln upanja sem zjutraj prišel v šolo, kjer smo se sestali vsi tekmovalci. Po kratkem uvodu smo se odpravili v razrede, kjer smo dobili evidenčne številke in izžrebali številke razporeda »nastopov«. Sam sem izžrebal številko 2. Ker je bila številka 1 neizžrebana, sem bil prvi v vrsti ... Na to sem gledal kar se da pozitivno, čeprav si res nisem želel biti prvi. Odpravili smo se na kraj tekmovanja. V trgovini smo imeli 30 minut časa za ogled. Ta čas smo želeli dobro izkoristiti. Komisija nam je še enkrat razložila pravila tekmovanja.

Nastopil je moj čas. Razmišljal sem o tem, da si določenih vprašanj res ne želim dobiti. In vprašali so me prav tisto, česar sem se najbolj bal: »Kupujem aparat za oblikovanje las.« Kar obilo me je, nato pa sem slišal, da išče sušilnik za lase – vse je bilo takoj lažje, začel sem ponujati, predstavljati, razlagati, kazati, torej vse, kar spada k prodajnemu postopku.

Ko je bila komisija zadovoljna, so se mi člani zahvalili, jaz pa sem ves živčen, ali je bilo v redu in ali so bili zadovoljni, odšel v sobo, kjer so bili še drugi tekmovalci. Tekmovanje se je odvijalo naprej, jaz pa sem se ujel v pogovor z dvema učencema nadaljevalnega programa. Z njima sem preživel čas do razglasitve rezultatov. Na kosilo smo odšli v sosednji medgeneracijski center.

Po dolgem in napornem tekmovanju smo čakali na razglasitev. Sam sem že poizvedel, da sem na tretjem mestu, saj je rezultate v razpredelnico vnašal moj prijatelj. To je pomenilo, da sem dosegel svoj cilj: priti med prve tri. Ostal sem napet, dokler na zaključku prireditve nisem slišal svojega imena ... Prejel sem nagrado in priznanje. Vsi so želeli vedeti, kaj sem dobil za nagrado. Zdelo se jim je nezadostno, sam pa sem se le nasmehnil, saj nihče ne ve, da je tretje mesto zame največja nagrada in predvsem je bilo to tekmovanje zame zelo dobra in nepozabna izkušnja.

Res sem vesel, da sta me profesorici Marta Hrovatin in Karmen Koprivec izbrali za tekmovanje. Upam, da sta z mojim uspehom in uspehom drugih naših tekmovalcev zadovoljni. Res sem vesel, da sem bil del letošnjega tekmovanja. Upam, da bom naslednje leto dosegel še boljši rezultat!

Jan Grčar, 2. h